

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ

НА СВАТАГО АПОСТОЛА ПАУЛА.

ГЛАВА ПЪРВА.

ПАУЛЪ ракъ Исуса Христавъ, повиказъ апостолаъ, избранъ (да проповѣда) евангеліе то Божіе.

2 (Коего по напредъ обѣща Богъ чрезъ свои те пророцы въ свати те писаніа).

3 За сына своего (кито те роди отъ Давидово те сѣме по плоти).

4 Който киде познанъ (за) сынъ Божій съ сила по духъ сватѣни, и чрезъ воскресеніе то мѣ отъ мертви те,) сирѣчь) на Господа нашего Исуса Христа.

5 Чрезъ когото приахъме нѣе благодать и апостолство, да покориме съ неговото нме сички те мязыцы на вѣра та.

6 По междъ кито сте и вые повиказани отъ Исуса Христа.

7 На сички те кито са въ Римъ возлюблени на Бога, и повиказани свати: благодать да бж-

де вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

8 Перво оукъ благодарю Бога моего чрезъ Исуса Христа за сички те васъ, зашто вѣра та ваша се прославлава по сичкиатъ свѣтъ.

9 Зашто свидѣтель ми е Богъ, комъто азъ слѣгъвамъ со сичка та си дѣша като проповѣдавамъ евангеліе то на Сына негова, защо непрестанно въ воспоменѣвамъ.

10 И секогашъ се молимъ (Богъ) въ молитвы те мои, негли нѣкой пѣтъ послѣ намеримъ време съ Божіа та вола да доидемъ кодъ васъ.

11 Зашто желаемъ да въ видимъ, да ви дамъ нѣкое дарованіе духовно, за да вы оутвердимъ.

12 Я това е да се оутѣшиме съ васъ заедно съ оуца та вѣра, (сирѣчь) съ ваша та и съ моа та.